

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: PE-2P/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3623200152
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2023:3623200152.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, v konaní pred sudcom Mgr. Michalom Vigašom, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú X. Š., Q.. XX.XX.XXXX, toho času v náhradnej osobnej starostlivosti J. D., Q.. XX.XX.XXXX a H. D., Q.. XX.XX.XXXX, obidvaja bytom R., D. M. R. XXX/X, v konaní zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, dieťa otca dieťaťa G. Š.T., Q.. XX.XX.XXXX, U. Ž. Q. Q. Č.. XX, a matky J. D., Q.. XX.XX.XXXX, U. Ž. Q. Q., o zníženie vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu na návrh otca, takto

rozhodol:

I. Súd návrh na zníženie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu X. Š., Q.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

II. Súd s účinnosťou od 11.03.2023 m e n í rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/99/2019-111 z 19.02.2020 v bode III. a IV. rozsudku v časti platobného miesta plnenia vyživovacej povinnosti ku v tom čase plnoletému dieťaťu X. Š., Q.. XX.XX.XXXX tak, že v predmetnom rozsudku určenú vyživovaciu povinnosť sú rodičia povinní plniť k rukám plnoletého dieťaťa.

o d ô v o d n e n i e :

(1) Otec maloletej sa návrhom domáha zníženia výšky vyživovacej povinnosti k dieťaťu z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60% zo sumy 50,-€ na sumu 32,11,-€ mesačne, bola mu priznaná čiastočná invalidita.

(2) Súd ako s účastníkom konania nekonal s matkou dieťaťa, pretože rozhodnutie sa netýka do dovŕšenia plnoletosti jej vyživovacej povinnosti, dieťa je v náhradnej osobnej starostlivosti a matka nie je z dôvodu kolízie záujmov ani spôsobilá v tomto konaní dieťa zastupovať. Výrok II. rovnako nezasahuje do práv matky dieťaťa, ide len o formálnu úpravu platobného miesta po zániku náhradnej starostlivosti.

(3) Kolízny opatrovník navrhol návrhu vyhovieť len s prihliadnutím na názor dieťaťa na pojednávaní, ktoré návrh nerozporovalo.

(4) Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti otca maloletej podľa § 180 CSP, toho však deň skôr informatívne vypočul, pretože ten sa z pojednávania ospravedlnil zo zdravotných dôvodov a súhlasil s konaním v neprítomnosti. Súd predvolal aj maloleté dieťa, a to z toho dôvodu, že ide o dieťa, ktoré dňa 11.03.2023 dovŕši plnoletosť, pričom zanikne náhradná osobná starostlivosť, bude plne spôsobilé konať pred súdom, a to zrejme ešte do právoplatného skončenia tohto konania. Teda súd ďalej s kolíznym opatrovníkom konať nebude a formálne pôjde o konanie o vyživovacej povinnosti plnoletých osôb podľa § 154 až 157 CMP.

(5) Súd výsluchom otca, plnoletého dieťaťa a na základe nižšie uvedených listinných dôkazov zistil tento stav vecí.

(6) Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/99/2019-111 z 19.02.2020, právoplatným dňa 16.05.2020 bola mal. X. zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov. Otcovi aj matke maloletej bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 50,-€ mesačne so splatnosťou na účet ÚPSVaR Partizánske. V čase tejto úpravy z vykonaného dokazovania vyplynulo, že matke detí nič nebráni uchádzať sa o zamestnanie a zamestnať sa, táto však skutočný záujem o prácu nejaví, v podstate jej vyhovuje stav, že ju živí jej partner a o jej dcéru sa starajú jej starí rodičia, pričom z výpovedí navrhovateľov aj samotnej matky vyplývalo, že škodlivo užíva alkohol a neprikladá nijakú váhu povinnosti živiť svoje deti. Súd jej určil vyživovaciu povinnosť vo výške 50,-€ nie preto, že by bola dostatočná na výživu dieťaťa a zodpovedala schopnostiam a možnostiam matky - pretože tá keď pracovala bola schopná dosiahnuť príjem cca 400,-€ mesačne (50,-€ je tak cca 12,5% z takéhoto príjmu), ale preto že nemožno akceptovať to, že osobe, ktorá nepracuje dlhodobo z vlastnej vôle, by mala byť ukladaná minimálna zákonná vyživovacia povinnosť. Otec sa staral aspoň o jedno z detí. Pokiaľ ide o otca maloletej, súd určil rovnaké výživné 50,-€, ktoré v skutku pri sume ani nie 2,-€ na deň nemožno považovať za výživné vysoké. Pokiaľ je otec maloletej živnostník a oplatí sa mu podnikáť už 15 rokov, tak zrejme z podnikania dosahuje zisk, čo je aj zmyslom podnikania. Rovnako nemožno akceptovať neprejavovanie záujmu riadne sa zamestnať, z dôvodu obáv pred rôznymi exekúciami, pretože pohľadávka na výživnom je prednostnou pohľadávkou, a výživné na deti má prednosť pred ostatnými výdavkami rodiča. Aj pri príjme na úrovni minimálnej mzdy (580,-€/mesiac, pre rok 2020 brutto) by mal byť otec schopný v určenej výške výživné platiť. Určené výživné má tiež tak viac účel motivačný, ako nahradzujúci reálne náklady na výživu dieťaťa.

(7) Otec dieťaťa počas výsluchu uviedol, že býva v spoločnej domácnosti s dcérou J., ktorá je maloletá, študuje v prvom ročníku na gymnáziu. Býva v rodinnom dome, ktorý zdedil po rodičoch, je v jeho výlučnom vlastníctve, je zaťažovaný asi 20 exekúciami. Matka si vyživovaciu povinnosť k J. neplatí, naposledy zaplatila niekedy na jeseň. On túto vec neriešil, nežiadal o náhradné výživné, musel by ju však dať zavrieť, on je však iný ako jej rodina. Výživné ku X. na účet ÚPSVR vôbec neplatil, vznikol mu tam dlh na výživnom lebo mal problémy s peniazmi. Živnosť stále nezrušil, nevykonáva však žiadnu činnosť, myslí, že mu preto nevzniká žiadna povinnosť. Daňové priznanie nepodával, nevie, kedy ho podal naposledy. Doteraz žil z úspor, teraz mu priznali dôchodok. Mal 40 000 € úspor, ale to bolo už pred rokmi. Minulý rok už nemal žiadne, už mal napožíčované. Platí 50 € za elektrinu, ide o dvojizbový starý rodinný dom, za vodu platí asi 50 € polročne. Z dcérou žijú z jeho invalidného dôchodku a rodinných prídavkov. Požičiava si od brata tak 50-100 € mesačne. Kredit si dobíja tak za 5 € raz za tri mesiace. Mobil má z času, keď mu bolo ešte dobre pred delíriom. Prácu hľadal nejako tak po internete, ani si ale nevie predstaviť, že by pracoval niekde vo fabrike lebo je zábudlivý. Doma majú pripojenie na internet, platí ho v sume asi 30 € mesačne, je to aj v rámci TV. Dcéra si berie do školy každý deň tak 5 € plus oblečenie. Všetky náklady na dcéru hradí on, chodia aj k lekárovi MUDr. Kvasničkovi, je to detský psychiater. S X., ktorá je v NOS, sa vôbec nestretáva. On má vodičské oprávnenie, jazdí na aute, ktoré je písané na dcéru J.. Kupované bolo z invalidného dôchodku, doplatku, ktorý prišiel späťne, doplatok prišiel okolo 3000 €. Auto kupoval lebo nemal ako chodiť s dcérou k doktorovi, auto potrebuje len k doktorovi a na nákupy. Kúpil Škodu Octavia, r.v. 2006 alebo 2009 asi za 2800 €. S dcérou chodí k doktorovi raz za mesiac do Trenčína. S matkou maloletej je on v občasnom kontakte, zavolá, keď potrebuje niečo odviezť. O oddĺžení uvažoval, nevie ako na to. Nikde za posledný rok nepracoval, stále nad tým rozmýšľal, ale nikde ho nezoberú. Alkohol nepije. Šúľa si cigarety s tabakom. Jedno vrecko tabaku vyjde tak na 13 €, minie mesačne tak jedno a niečo.

(8) Maloletá uviedla, že s otcom nie je v žiadnom kontakte, ona žije so starými rodičmi. So znížením výživného súhlasí len preto, lebo vie, že otec by výživné neplatil, ani keby bolo určené na 10,-€ mesačne. Vie o tom, že otec je k výchove mal. J. benevolentný a tá zneužíva aj jej diagnózu na dosiahnutie výhod v škole a pod. Aj preto má so sestrou narušené vzťahy a asi pol roka sa s ňou ne baví.

(9) Podľa verejne prístupného zdroja <https://dlznik.zoznam.sk/> je otec dieťaťa dlžníkom na daniach vo výške 1752,30-€ k 31.01.2023, na poisťom: Union -ZP vo výške 7610,07-€ a VŠZP 460,16-€ k 20.02.2023. Je aj záložným dlžníkom na nehnuteľnostiach.

(10) Podľa rozhodnutia Soc. poisťovne z 19.09.2022, bol zvýšený invalidný dôchodok otca dieťaťa na sumu 143,50-€, uznaný bol invalidným z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť od 60% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Vznik invalidity je 24.09.2021. Aj z odpovede na lustráciu v Soc. poisťovni vyplýva, že mu je priznaný invalidný dôchodok v uvedenej výške. Matka dieťaťa k 15.02.2023 evidovaná ako zamestnaná nebola.

(11) Podľa výpisu zo živnostenského registra je otec maloletej SZČO od 01.08.2005, ďalšie tri predmety podnikania mu pribudli dňa 11.02.2019.

(12) Podľa správy ÚPSVaR Partizánske z 20.02.2023 je otec dieťaťa poberateľom prídavku na dieťa J. Š. vo výške 60,-€ mesačne.

(13) Podľa predloženého posudku o invalidite z 19.09.2022 je rozhodujúce zdravotné postihnutie obmedzujúce na 60%.

(14) Podľa správy Daňového úradu Trenčín otec maloletej nepodal daňové priznanie k dani z príjmu fyzickej osoby ani za rok 2020 ani 2021.

(15) Podľa správy o šetrení pomerov v rodine z 03.03.2023 mal. X. je žiačkou 3. ročníka Strednej zdravotnej školy sv. Vincenta de Paul v Topoľčanoch. Žije so starými rodičmi v 2- poschodovom rodinnom dome. Maloletej je vyplácaný opakovaný príspevok dieťaťu zverenému do náhradnej osobnej starostlivosti v sume 167,60-€ a náhradné výživné. Starí rodičia uvádzajú, že výdavky na dieťa sú vysoké, denne cestuje do školy v Topoľčanoch, z dôvodu druhu školy sú aj vyššie výdavky na oblečenie dieťaťa a školské pomôcky. Vznikli výdavky na stužkovú 300,-€ maloletá by chcela aj vodičské oprávnenie. Chce pokračovať v štúdiu na VŠ.

(16) Podľa správy o šetrení pomerov v rodine z 26.02.2020 ešte z veci sp. zn. 6P/6/2020 (mal. J.), bol otec SZČO v stavebnej oblasti. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/6/2020 z 02.03.2020 bola schválená rodičovská dohoda, bola mal. J. zverená do osobnej starostlivosti otca a určené výživné matke vo výške 50,-€ mesačne.

(17) Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o rodine") rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

(18) Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

(19) Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

(20) Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

(21) Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(22) Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

(23) Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(24) Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

(25) Podľa § 78 ods. 2 Zákona o rodine ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

(26) Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

(27) Na základe vykonaného dokazovania a vyššie uvedených ustanovení právnych predpisov má súd za to, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti otca k maloletej.

(28) Súd pri určení vyživovacej povinnosti vychádza z pravidla, že dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodiča. Toto pravidlo však pri náhradne osobnej starostlivosti nad dieťaťom je konfrontované so samotným účelom náhradnej osobnej starostlivosti. Mal. X. bola zverená do náhradnej osobnej starostlivosti, pretože rodičia neboli spôsobilí zabezpečiť riadnu starostlivosť a výchovu dieťaťa. Matka vedie dlhodobo neusporiadaný život, otec sa síce stará o mladšiu J., no starostlivosť o mal. X. prenechal starým rodičom. Nejaví o dcéru záujem. Súd pri určovaní výživného zvykne prihladať aj na to, že počas náhradnej osobnej starostlivosti by mal byť rodičom poskytnutý priestor na úpravu životných pomerov, preto nezriedka býva výživné určené miernejšie a motivačne, tak aby rodič neupadol napr. do dlhovej špirály. V tomto prípade je celkom zrejmé, že otec si náhradnú osobnú starostlivosť vykladá ako ekonomický benefit. Je mu určená vyživovacia povinnosť vo výške 50,-€ mesačne teda, cca 1,67-€/denne na dieťa. Nijak na dieťa neprispieva, nestretáva sa s ním. Hoci mu bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok a ten je vo výške 143,50-€, nijako si prácu dlhodobo nehľadá, našiel však odôvodnenie prečo sa zamestnať nemôže. Tvrdí, že žil či žije z úspor, tie sa už mali či majú minúť, no je predĺžený, má viacero nemalých pohľadávok, teda evidentne svoje príjmy pred exekúciou zatajuje. Dôkazom toho je aj použitie prostriedkov zo spätne vyplateného dôchodku na nákup vozidla, avšak evidovaného, ako uviedol, na dieťa. Formálne tak otec a jeho dcéra J. žijú zo sumy 143,50-€ + 60,-€ rodinný prídavok mesačne. Otec pritom mesačne evidentne minie podstatne vyššiu sumu. Výživné k mal. X. si neplatí, no dohodol sa na výživnom k mal. J. v konaní o jej zverenie len na sumu 50,-€ mesačne. Čo je však podstatnejšie ani sa len nesnaží túto sumu, ktorú matka neplatí vymáhať, mesačne tak prichádza o sumu 50,-€ mesačne, čím zatažuje svoj rozpočet na prospech bezdôvodného benefitu matky dieťaťa. Nebráni mu to však domáhať sa zníženia výživného k mal. X., čo považuje súd nie len z hľadiska pravidiel určovania výživného, ale aj elementárnych princípov morálky za neakceptovateľné. Aj preto ako celkom nedôvodný súd návrh na zníženie výživného zamietol.

(29) Súd tak rozhodol napriek tomu, že mal. X. súhlasila so znížením výživného a na tento názor dieťaťa prihladol aj ÚPSVaR. To preto, že motívy dieťaťa nie sú spojené s tým, že by uznávala objektívnu

ťažkú situáciu otca dieťaťa napriek jeho snahe o riadne plnenie si povinnosti k nej, ale vyjadrila prostú rezignáciu a uvedomenie si toho, že otec si plniť vyživovaciu povinnosť nebude tak či tak. Súd je však povinný okrem záujmu maloletého dieťaťa, princípov vyživovacej povinnosti, hľadiť aj na záujem štátu. Otec dieťaťa nestratil schopnosť pracovať, nejaví ani záujem na ukončení živnostenského podnikania. Nevyužíva možnosť vymôcť výživné, či neuplatní nárok na náhradné výživné na mal. J.. Pri tak nízkych príjmoch ako uvádza, považuje za ekonomicky výhodné rozhodnutie kúpiť si zo spätne vyplateného dôchodku auto, hoci ho nepotrebuje na prácu, a s dieťaťom, ako sám uviedol, ide k lekárovi raz do mesiaca do Trenčína. Nie je tak časovo vyťažovaný, že by mal denný režim pri toľkých povinnostiach rozpočítaný na minúty, no považuje za veľmi zaťažujúce používať verejnú hromadnú dopravu. Mal. X. je v náhradnej osobnej starostlivosti, on si vyživovaciu povinnosť vo výške 50,-€ neplní, zatiaľ čo štát na dieťa vypláca opakovaný príspevok v náhradnej osobnej starostlivosti, opakovaný príspevok aj náhradnému rodičovi, pri zániku náhradnej osobnej starostlivosti vzniká aj jednorazový príspevok pri zániku náhradnej osobnej starostlivosti, všetko v sumách x-násobku jemu vymeraného mesačného výživného.

(30) Aj ešte stále maloleté dieťa by si malo uvedomiť, že príízko vymerané výživné by znamenalo len to, že keď nárok na opakovaný príspevok v náhradnej osobnej starostlivosti zanikne, a to uplynutím jedného roka od posledného dňa kalendárneho mesiaca, za ktorý patril (§ 13 ods. 1 Z.č. 627/2005 Z.z.o príspevkoch na podporu náhradnej starostlivosti o dieťa), teda pokiaľ bude dieťa chcieť študovať na vysokej škole dennou formou, už mu nebude môcť byť jedno aké výživné bude otcovi vymerané, pretože opakovaný príspevok v náhradnej osobnej starostlivosti už poberať nebude.

(31) Súd s účinnosťou od 11.03.2023, teda dovŕšenia plnoletosti dieťaťa a zániku náhradnej osobnej starostlivosti aj zmenil rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/99/2019-111 z 19.02.2020 v bode III. a IV. rozsudku v časti platobného miesta plnenia vyživovacej povinnosti ku v tom čase plnoletému dieťaťu tak, že v predmetnom rozsudku určenú vyživovaciu povinnosť sú rodičia povinní plniť k rukám plnoletého dieťaťa. Hoci táto povinnosť platiť výživné k rukám dieťaťa je logickým odôvodnením toho, že dieťa je už plnoleté, nezriedka býva pôvodný výrok naviazaný na náhradnú starostlivosť prekážkou pre uplatnenie dávok, či spoločného posudzovania osôb, nezriedka dôvodom, ktorý býva zámenkou neplatenia výživného dieťaťu, preto súd tento výrok do výrokovej časti zaradil, hoci nijaké nové práva a ani povinnosti ním nevznikajú, len odstraňuje obvyklú právnu neistotu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

Odvolanie možno doručiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe vrátane príloh treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní peňažnú povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa ustanovení § 38 a nasl. zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku. Ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia podľa ustanovení § 370 a nasl. CMP. Ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční. Ak je to vzhľadom na okolnosti prípadu potrebné, súd uskutoční výkon rozhodnutia aj bez vykonania úkonov a opatrení smerujúcich k dobrovoľnému splneniu povinnosti. Súd odníme maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť, a postará sa o jeho odovzdanie tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.